

## “The Lion & the Rabbit

Once upon a time there lived a lion in a grassy plain with plenty of water. In that land lived many other animals. But the abundant water and grass did not benefit these animals because of their fear of the lion. So they gathered together and went to him and said: “You catch your food after a lot of exertion and we live in constant fear. We have an idea with which if you agree you will live without exhaustion and we will live without fear.” The lion asked: “How is that?” They said: “If you grant us security and peace of mind then we will send you one of us as food every day at your meal time.” He accepted the proposal and the animals began to send one animal from amongst them each day for the lion to eat. One day a rabbit was chosen from the lottery of the animals as food for the lion. The chosen rabbit said: “Listen, I have a plan with which if you agree we will rid ourselves of the lion.” They asked: “And what is that plan?” He replied: “I need the animals who will take me to the lion to allow me to delay going to the lion for a bit beyond the appointed time.” The animals all agreed to that. So the rabbit waited and then presented himself before the lion after his meal time. The lion was hungry and angry. And he roared at the rabbit: “Why are you late?” He replied: “I am the messenger from the animals and they sent with me the rabbit who was going to be your meal but on the way another lion followed us and snatched the rabbit away from me saying: “I have more right on this territory and the animals living in it.” I told him: “This is the meal of the lion king which the animals have sent me with so don’t anger the king.” But he cursed you and I ran to inform you of what happened. The lion replied: “Come with me and show me that lion.” The rabbit took him to a well filled with clear water and said: “This is the place.” The lion looked into the well and saw his reflection and the reflection of the rabbit and believed the story the rabbit had told him. He jumped into the well to kill what he thought was the lion who challenged his authority and so he drowned. The rabbit returned to the animals rejoicing and told them about what he had done to the lion and how they could finally live in peace.”

— Kalila & Dimna: Fantastic Fables for all Ages by Tanvir Hossain

<https://a.co/5rem6fO>

## Van een leeuw en een konijn

In een mooie, groene vallei, met lekker mals gras, grote, lommerrijke bomen en plassen vol fris water leefden veel dieren, groot en klein. Maar ze waren niet gelukkig. Ze waren altijd ongerust want er woonde ook een leeuw die heel lui, wreed en vraatzuchtig was. Hij doodde om zijn plezier en hield ervan de dieren te zien beven voor hem. De dieren leefden in angst. Op een dag, toen de leeuw weer zomaar dieren gedood had, kwamen ze bij elkaar en beraamden ze een plan. De grote olifant ging met het plan naar de leeuw.

"Leeuw" zei hij, "Jij vangt je eten met veel inspanning en als het je zint. Dat is lastig. Ik, als grote olifant, heb je een beter idee want je kan je eten ook zonder moeite krijgen." De leeuw geeuwde terwijl hij zijn klauwen keurde: "Hoe is dat dan?"

De olifant keek een beetje in het rond en zei stil: "Ik zou je elke dag een dier kunnen sturen, als maaltijd."

De leeuw keek de olifant aan van onder zijn wenkbrauwen. "Jij, grote olifant, kunt dat, zomaar?" En achteloos antwoordde de olifant: "Ja, ik ben de grootste en de sterkste. Maar er zit een voorwaarde aan vast."

"En die is", vroeg de luie leeuw.

"Dat je de rest van de dag op je luie kont blijft liggen en alle dieren met rust laat." zei de olifant streng. "Anders heb je met mij te doen".

"Als het dat maar is" smaalde de leeuw met dichtgeknepen ogen en een gemeen lachje om zijn muil. En zo beslisten de dieren elke dag welk dier die dag een maaltijd voor de leeuw moest zijn. Ze lootten erom.

Op een dag kwam een konijn gekozen uit die loterij. Het konijn was wel klein maar slim en het zei: "Luister, ik heb een plan waarmee we, als je het ermee eens bent, van die leeuw af kunnen zijn. Ik ga naar de leeuw maar ik zal wat later dan de afgesproken tijd. Jullie hoeven niet bang te zijn. Vertrouw me. Ik weet wat ik doe."

De dieren waren het natuurlijk allemaal eens. Het moest maar eens stoppen met die leeuw. Zo gezegd, gedaan. Het slimme konijn ging, met vertraging, naar de leeuw. De leeuw was hongerig en boos. En hij brulde naar het konijn: "Waarom ben je te laat?" Hij antwoordde: "Ik ben de boodschapper van de dieren. Het konijn dat ze je als maaltijd stuurden is opgegeten. Door een andere leeuw, op weg hiernaartoe."

De leeuw brulde: "Dan eet ik jou op. Maar wie is die leeuw en waar was dat?"

Het konijn antwoordde: "Die leeuw zei: Ik heb meer recht op deze vallei en op de dieren die hier leven."

Ik zei hem dat het konijn uw maaltijd was en dat u boos zou zijn maar hij vervloekte u. Ik kon ternauwernood ontsnappen om u dit te melden.

Daarom ben ik laat.

De leeuw antwoordde: "Waar is die leeuw? Ik moet die zien, die onverlaat. Wat denkt hij wel. Ik ben hier de baas. De vallei is van mij! Ik laat me mijn eten niet afpakken." Woedend volgde de leeuw het konijn. Die nam hem mee naar een wat een gewone plas was, gevuld met helder water. Maar het was een diepe, gevaarlijke en ijskoude krater. Grote zwarte blokken lagen op de oever. Het konijn zei: "Hier is het, maar pas op, hij kan zich achter een blok, tegen de rand van het water verschuilen. Ga bovenop een blok staan en kijk naar beneden. De leeuw keek in de put en zag zijn spiegelbeeld en de weerspiegeling van het konijn en geloofde het verhaal dat het konijn hem had verteld. Hij brulde hard. De rotsen weergalmden zijn gebrul. De leeuw zag en hoorde een andere leeuw. Buiten zichzelf van woede sprong hij in de put om die andere leeuw te doden. Zijn territorium was van hem alleen. En toen verdronk hij. Het konijn keerde verheugd terug naar de dieren en vertelde hen dat ze nu eindelijk in vrede konden leven."